

Sygn. akt I CZ 63/09

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi J.S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w T.

z dnia 29 marca 2007 r., sygn. akt [...], wydanego w sprawie z wniosku J.S.

przy uczestnictwie K.C. i I.W.

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 listopada 2009 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Rejonowego w T.

z dnia 9 marca 2009 r., sygn. akt [...],

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 marca 2009 r. Sąd Rejonowy w T. odrzucił skargę J.S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia tego Sądu z dnia 29 marca 2007 r., w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po S.S. i W.S. Skarga ta została wniesiona przez J.S. osobiście, to jest bez zachowania wymogu zastępstwa przez adwokata lub radcę prawnego. Nadto nie została opłacona. Z tych względów została odrzucona.

Zażalenie od wyżej wskazanego postanowienia Sądu Rejonowego w T., skarżący wniósł również samodzielnie w dniu 20 marca 2009 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Dotyczy to także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. J.S. nie będąc podmiotem, o którym mowa w art. 87¹ § 2 k.p.c., wniósł do Sądu Najwyższego sporządzone osobiście zażalenie w przepisany termin. Po upływie tego terminu, w dniu 13 maja 2009 r., do Sądu Rejonowego w T. wpłynęło pismo jego pełnomocnika z urzędu, w którym stwierdził, że dokonuje usunięcia braków formalnych zażalenia z dnia 20 marca 2009 r., a nadto uiszcza od niego opłatę sądową. W dniu 25 czerwca 2009 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło kolejne pismo pełnomocnika skarżącego w którym stwierdził, że popiera zażalenie swojego mocodawcy z dnia 20 marca 2009 r.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że nie zostaje spełniony wymóg wniesienia zażalenia przez zawodowego pełnomocnika, jeżeli pełnomocnik składa pismo procesowe, w którym jedynie wyraża ogólnikową aprobatę dla treści zażalenia wniesionego wcześniej przez samą stronę (por. postanowienie SN z dnia 17 listopada 2005 r., I CZ 120/05 - niepubl.). W konsekwencji późniejsze poparcie zażalenia J.S. przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego adwokatem, w piśmie z dnia 25 czerwca 2009 r., należy uznać za niewystarczające (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1998 r., II CKN 672/97 –

niepubl.). Nadto pismo to zostało złożone po upływie terminu przewidzianego do wniesienia zażalenia. Z tych względów zażalenie J.S. z dnia 20 marca 2009 r. podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 i 373 w związku z art. 394¹ § 3 oraz art. 398²¹ k.p.c.